

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0037-0076
Dok.: 1159338

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Cecilie Maarbjerg Qvist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren enig med Retspolitisk Forening og Retssikkerhedsfonden, når de nævnte organisationer i deres høringssvar - i relation til forslaget om at begrænse adgangen til anke i tvangsanbringelsessager - anfører, at kvaliteten af byretters afgørelser i sig selv bliver højere, når byretsdommerne må tage i betragtning, at der er adgang til at anke dem - uanset at kun et mindre antal domme ankes, og endnu færre af disse omgøres af landsretten?”

Svar:

1. Kvaliteten af afgørelserne ved domstolene er generelt meget høj, og domstolene nyder således også meget høj tillid blandt befolkningen. Samtidig kan det ikke udelukkes, at der eksempelvis som følge af nye oplysninger eller opståede tvivlsspørgsmål vil kunne være behov for at efterprøve en afgørelse, som er truffet af byretten. Dette gælder også i sager om tvangsanbringelse af børn mv.

Med lovforslaget foreslås det således, at anke fra byret til landsret i sager om tvangsanbringelse af børn fremover kun kan ske med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, hvis sagen er principiel, eller at særlige grunde i øvrigt taler derfor. Det foreslås, at det samme skal gælde øvrige sager, hvor børn og unge-udvalget træffer afgørelse efter servicelovens § 74.

Lovforslaget er på dette punkt baseret på overvejelserne i Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene og indebærer, at der indføres en retstilstand, som ligner den, der gjaldt forud for domstolsreformen i 2007.

2. Ved domstolsreformen blev udgangspunktet således, at alle civile sager skal anlægges ved byretten i 1. instans. En konsekvens heraf blev, at bl.a. sager om tvangsanbringelse også blev henlagt til byretten i første instans. Tidligere blev sagerne anlagt ved landsretten i 1. instans og kunne kun ankes til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Der var således forud for domstolsreformen kun fri adgang til domstolsprøvelse i én instans, idet anke som nævnt krævede tilladelse fra Procesbevillingsnævnet. I dag er der imidlertid fri adgang til domstolsprøvelse i to instanser, hvilket betyder, at sagerne kan behandles af i alt fire instanser – børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen, byretten og landsretten. En behandling i fire instanser vil altid – uanset at sagerne behandles med den fornødne hurtighed – betyde, at sagerne får et længere forløb.

Der har derfor været anledning til at overveje, om muligheden for frit at anke til landsretten tilfører alle sager af denne type væsentlig yderligere værdi. Dette må navnlig ses i lyset af, at det af hensyn til barnets tarv er meget afgørende, at sagerne kan afgøres hurtigt, så både barnet og forældremyndighedsindehaveren hurtigt kan få en afklaring af situationen.

3. Vurderingen af, om der foreligger særlige grunde til at tillade anke, vil efter lovforslaget bero på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. Det indgår dog i alle tilfælde i vurderingen, om domfældelse i sagen kan være sket med urette.

Sager om tvangsfjernelse vil efter forslaget fortsat skulle behandles i børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen og byretten, hvilket i sig selv sikrer, at eventuelle fejl rettes op. For yderligere at sikre dette, er det præciseret i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse om ankebegrænsning, at betingelsen ”særlige grunde” forudsættes at omfatte tilfælde, hvor byrettens afgørelse vurderes at være (åbenbart) forkert, eller hvor der i øvrigt er grund til at tro, at afgørelsen vil blive ændret af landsretten.